

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5274** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на «Максима България» ЕООД против заповед № 446/27.04.2023г. на председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

С процесната заповед на основание на чл.68л, ал.1, във връзка с чл.68в, във връзка с чл.68г, ал.4, във връзка с чл. 68д, ал.1 предложение 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) и в съответствие с решение на КЗП по т. 22 от протокол № 14/07.04.2023 г., приложен в преписката, на жалбоподателя е забранено при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, изразяваща се в предоставяне на невярна и подвеждаща информация относно вида на предлагани за продажба бутилирани спиртни напитки „Кептън Морган Спайд" и „Karnobat Premium Brand". За тях издателят на оспорения акт приел, че дружеството рекламира съответно като ром и бренди, чрез поставен пред тях търговски етикет, със значителна разлика в характера, естеството и свойствата на напитките, тяхното съдържание, качеството и суровината за производството им.

Изводът за упражняване на описаната практика е формиран въз основа на установеното при проверка, извършена на 14.03.2023 г. в магазин, стопанисван от дружеството – жалбоподател, за която е съставен констативен протокол (КП) № К-2743896 от същата дата (л.28-29 от делото). Съгласно изложеното в КП, след направен оглед на предлаганите стоки било установено, че в секцията за бутилирани алкохолни напитки са изложени за продажба спиртни напитки: „Karnobat Premium Brand" и „Кептън Морган Спайсд". Етикетът, поставен от търговеца на регала, непосредствено пред последната, съдържа следното описание: „Ром Captain Morgan Spicet Gold 35% 700 мл/ бр.“, цена 29,99 лв./ бр. и цена за литър 42,84 лв. На гърба е прикрепен трайно прикрепен етикет от дистрибутора, който съдържа следната информация на български език: спиртна напитка Кептън Морган Спайсд алк. 35% vol, производител „Кептън Морган Рум Къмпъни Лейксайд Драив Лондон Великобритания”, партида виж маркировката на бутилката, начин на съхранение: да се съхранява на сухо и хладно място, консумирайте отговорно, Дистрибутор „Авенди” ООД София 1528 Дружба 1, [улица], тел. +359 2 97311, нетно количество 700 ml; Партиден № L1071AB001/[ЕГН]; баркод на бутилката 5000299223017. Така предоставената информация върху етикета, поставен от дистрибутора на бутилката и този на търговеца е противоречива. Дистрибуторът посочва като вид - спиртна напитка, а търговецът посочва като вид - ром, които понятия са различни според действащото законодателство. Съгласно Регламент (ЕО) 110/2008 година, Приложение II, т. 1 „ром“ е спиртна напитка, произведена изключително чрез алкохолна ферментация и дестилация или на меласа или сироп, получени при производството на захарна тръстика, или на самия сок от захарна тръстика, и дестилирана до 96 об. %, така че дестилатът да притежава осезаемо специфичните за рома органолептични характеристики. Минималното обемно количество алкохол на рома е 37,5%, като не се добавя етилов алкохол от земеделски произход и/или дестилати от земеделски произход към спиртната напитка, разреден или не.

Посочва се в обстоятелствената част на оспорения акт и, че пред другата спиртна напитка - „Karnobat Premium Brand", търговецът е поставил на регала етикет, съдържащ следната информация: „Бренди Карнобат 36 об % 700 мл/бр.", цена 11,39 лв. и цена за литър 16,27 лв. На гърба на бутилката има поставен трайно прикрепен етикет от производителя, който съдържа следната информация на български език: Karnobat Premium Brand Спиртна напитка. Произведена от 60% винен дестилат, 40% зърнен етилов алкохол. Произведено и бутилирано от СИС Индустрийс ООД София, България. Удостоверение № 69, 700 ml е, ТС № 17-2020, 36 об %, Партиден № LG170123TA/179KT0222; баркод на бутилката: 3800008904020. Налице е несъответствие на посочения вид, който от дистрибутора е посочен като спиртна напитка, а от търговеца като бренди. Съгласно Регламент (ЕО) 110/2008 година, Приложение II, т. 5: Brandy или Weinbrand е спиртна напитка, произведена от винена дестилатна спиртна напитка със или без добавяне на винен дестилат, дестилиран до 94,8 об. %, при условие че посоченият дестилат не надвишава 50 % от алкохолното съдържание на крайния продукт, отлежала в дъбови съдове в продължение най-малко на една година или в продължение минимум на шест месеца в дъбови бъчви с вместимост, по-малка от 1 000 литра. Минималното обемно алкохолно съдържание на Brandy или Weinbrand е 36 %, като не се добавя етилов алкохол от земеделски произход към спиртната напитка, разреден или не.

В производството пред административния орган жалбоподателят представил

становище (л.22), в което посочил, че след като се е запознал с направената констатация от проверката за двете бутилирани алкохолни напитки, се е свързал с доставчиците и след тяхното потвърждение, етикетите са били надлежно сменени. Посочва се в обстоятелствената част на оспорения акт, че от представената фактура № [ЕГН]/21.02.2023 г., издадена от „Агри трейд“ ЕООД (л.23) е видно, че напитката Karnobat Premium Brand се доставя като спиртна напитка; че е представен протокол от изпитване (л.25), който потвърждава, че е спиртна напитка; че в представената фактура № [ЕГН]/27.02.2023 г., издадена от „Авенди“ ООД (л.24), не е упоменато относно другата напитка, дали представлява „ром“ или „спиртна напитка“.

При така описаните обстоятелства КЗП приела по т.22 от протокол № 14 от заседание, проведено на 07.04.2023г. (л.17-18), че е налице заблуждаваща нелоялна търговска практика, по смисъла на чл.68д, ал.1, предложение 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/, във връзка с чл.68г, ал.4, във връзка с чл.68в от ЗЗП. От данните, които търговецът „Максима България“ ЕООД използва при етикетирането на продуктите с търговския етикет е видно, че въвежда в заблуждение потребителите, че предлага за продажба и продава стоки, означени съответно като ром и бренди, които не отговарят на определенията на цитирания по-горе регламент и представляват спиртни напитки. Комисията приела, че при упражняване на дейността си „Максима България“ ЕООД използва нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1 ЗЗП. Въз основа на това решение и като приел, че цялостното представяне заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика – предоставяне на невярна информация за вида на продаваната от него спиртна напитка, председателят на КЗП постановил процесната заповед. В мотивите ѝ е посочено и, че съгласно Регламент (ЕО) 110/2008 година и Наредбата за определенията на видовете спиртни напитки, видовете суровини и технологични операции, правилата за производство на спиртните напитки, разрешените добавки и условията за използването им, приета с Постановление на Министерския съвет № 208/09.08.2006 г., между действително предлаганите за продажба спиртни напитки и определените като „Ром“ и „Бренди“ има значителна разлика в характера, естеството и свойствата на напитките, тяхното съдържание, качеството и суровината за производството им. По изложените съображения издателят на оспорения акт приел, че дружеството при извършване на дейността си използва нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал.1, предложение 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ във връзка с чл.68г, ал.4, във връзка с чл.68в от ЗЗП.

Съдът в настоящия състав не споделя този извод. Видно от представената фактура от 21.02.2023г., под № 18 е посочена стока, означена като „Сп. нап. Бренди Карнобат 0,7 л“. Дори да се приеме, че съкращението означава „спиртна напитка“, то същата е именована и „Бренди“ от издателя на фактурата. Липсват доказателства за състава на така означената стока – представеният протокол от изпитване е за спиртна напитка от различна партида (17SKT0222). Ето защо не е налице основание за безпротиворечив извод, че означената във фактурата стока е намерената при проверката. Получателят по фактурата е приел стока, която е означена и като „бренди“ и поради това не може да се приеме и, че е предприел нелоялна заблуждаваща търговска практика, като е предложил за продажба стока с наименование, различно от посоченото от доставчика. Наред с горното, и за двете спиртни напитки, описани в обстоятелствената част на

оспорения акт, е видно както от описанието в последния, така и от приложените в преписката писмени доказателства, че те са се съдържали в бутилки, върху които е поставен етикет с подробна информация за съдържанието и в който всяка от тях е изрично означена като „спиртна напитка“. При тези обстоятелства не може да се приеме, че потребителят е в състояние да се заблуди поради различното съдържание на етикета, поставен върху регала. Този етикет е възможно да се отнася за друга стока, което обстоятелство средният потребител е в състояние да прецени. Предприемайки покупка, последният получава информация за нея именно от принадлежащия ѝ собствен етикет. Изискванията към съдържанието му, уредени в чл.9-11 ЗЗП и подзаконовата нормативна уредба, приета на основание чл.12 ЗЗП имат именно за цел да предотвратят възможна заблуда. Ето защо, при налични два вида етикети, релевантно е съдържанието на поставения върху стоката. В случая и за двете стоки в това съдържание е посочено, че са спиртни напитки, видно както от изложението в текстовата част на КП от 14.03.2023г., така и от графичните му приложения, изобразяващи етикетите (л.30-38).

В заключение следва да се отбележи и, че цитираният в мотивите на процесната заповед Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определението, описанието, представянето, етикетирането и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета е отменен, в сила от 25.05.2021 г., с чл.49 от Регламент (ЕС) 2019/787 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година за определението, описанието, представянето и етикетирането на спиртни напитки, за използването на наименованията на спиртните напитки при представянето и етикетирането на други храни, за защитата на географските указания на спиртни напитки, за използването на етилов алкохол и дестилати от земеделски произход в алкохолните напитки и за отмяна на Регламент (ЕС) № 110/2008. Съответно, определенията за „ром“ и „бренди“ се съдържат в Приложение I, т.1 и т.5 от посочения Регламент (ЕС) 2019/787, в сила от 15.08.2022г.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена от компетентен орган в установената форма. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но тя не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за възстановяване на разноските по делото. Установява се такива да са направени в общ размер 746 лв., от които 50 лв. – държавна такса и 696 лв. – възнаграждение за адвокат, платено съгласно представените фактура и информация за операция по сметка от 11.07.2023г.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 446/27.04.2023г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на «Максима България» ЕООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 746 (седемстотин четиридесет и шест) лева.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му,

пред Върховния административен съд.

Съдия: